

Oratio.

VOTA, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cœlesti pietate proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda, quæ viderint, convaléscant. Per Dóminum.

Infra Octavam Epiphaniæ, si occurrat festum Duplex ex majoribus, vel alicuius Doctoris Ecclesiæ, transfertur post Octavam, nisi fuerit Patroni vel Titularis Ecclesiæ, vel Dedicatio ejusdem. De aliis vero Duplicibus, de Semiduplicibus et de Simplicibus fit commemoratione juxta Rubricas.

AD MATUTINUM.

I. Dómine labia mea, etc.

Invitorium et Hymnus ut supra in Rubrica festi ponitur. Reliqua omnia ut in die festi, præter Lectiones et Añas ad Benedictus et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ ut sequitur.

De Dominica infra Octavam, in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut infra ordinatur in ipsa Dominica et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam vero continuantur dies Octavæ eodem numero, quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia: si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dominicam Lectiones ij. et iij. Nocturni et Antiphonæ ad Benedictus et Magnificat dicentur de tercia die infra Octavam, et sic deinceps de aliis. Lectiones tamen primi Nocturni de Epistola ad Romanos omituntur, et pro iis sumuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ sequuntur post Dominicam: et de ea legitur etiam post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christus appáruit nobis, * Veníte, adorémus.

Repetitur. Christus appáruit nobis, Veníte, adorémus.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne : et in psalmis jubilémus ei.

Christus appáruit nobis : veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundáverunt manus ejus : veníte ado-

rémus, et procidámus ante Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem póplus ejus, et oves páscuæ ejus.

Christus appáruit nobis : veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exarcerbatióne secúndum diem tentatióis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Christus appáruit nobis : veníte, adorémus.

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto : Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Venite adorémus. Christus appáruit nobis, veníte, adorémus.

Hymnus.

CRUDELIS Heródes, Deum
Regem veníre quid times ?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cœlestia.
Ibant Magi, quam viderant,
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requírunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavágra puri gúrgitis
Cœlestis Agnus áttigit :
Peccáta quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiae :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fündere,
Mutávit unda originem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Añæ, Psalmi et Versiculi dicuntur ut in die Epiphaniæ.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

VERITATEM dico, in Christo, non
mémentior ; testimónium mihi
perhibénte consciéntia mea in
Spíritu sancto : quóniam tristitia
mihi magna est, et contínuus do-
lor cordi meo. Optábam enim ego
ipse anáthema esse a Christo pro
frátribus meis, qui sunt cognáti
mei secúndum carnem, qui sunt
Israelítæ, quorum adóptio est fi-
liorum, et glória, et testaméntum,
et legislátio, et obséquium, et
promissa : quorum patres, et ex
quibus est Christus secúndum
carnem, qui est super ómnia Deus
benedictus in sæcula. Amen.

B. Tria sunt múnera pretiosa,
quæ obtulérunt Magi Dómino in
die ista, et habent in se divína
mystéria : * In auro, ut ostendá-
tur Regis poténtia : in thure, Sa-
cerdótem magnum considera ; et
in myrrha, Domínicam sepultu-

ram. ¶ Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnérum spécies obtulérunt. In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

Lectio ij.

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii : sed in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui filii carnis, hi filii Dei ; sed qui filii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est : Secúndum hoc tempus véniam ; et erit Saræ filius. Non solum autem illa : sed et Rebécca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri.

R. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérra vox audíta est : Hic est Fílius meus

diléctus, in quo mihi bene complácui. ¶ Cœli apérти sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

Lectio iij.

CUM enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egíssent, aut mali : (ut secúndum electióinem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei : Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est : Jacob diléxi. Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus ? nunquid iniquitas apud Deum ? Absit. Moysi enim dicit : Miserébor cujus miséreor : et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

R. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ¶ Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges

Arabum et Saba dona Dómino
Deo addúcent. Glória Patri, et
Fílio, et Spirítui sancto. Reges
Arabum et Saba dona Dómino
Deo addúcent.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

*Serm. 2. de Epiph. qui est 30.
de Tempore.*

Lectio iv.

Ad partum Vírginis adorándum
Magi ab Oriénte venérunt.
Hunc diem hódie celebrámus :
huic débitum solemnitati sermó-
nem persólvimus. Illis dies iste
primus illúxit, anniversária no-
bis festivitáte rédiit. Illi erant
primítiae Géntium, nos pópulus
Géntium. Nobis hoc lingua nun-
tiávit Apostolórum : stella illis
tamquam lingua cœlorum : et
nobis iídem Apóstoli, tamquam
álli cœli, enarravérunt glóriam
Dei.

B: Illumináre, illumináre, Je-
rúsalem, quia venit lux tua : * Et

glória Dómini super te orta est.
X. Et ambulábunt gentes in lúmi-
ne tuo, et reges in splendóre ortus
tui. Et glória Dómini super te
orta est.

Lectio v.

MAGNUM sacraméntum ! in præ-
sépi jacébat, et Magos ab
Oriénte ducébat : abscondebátur
in stábulo, et agnoscebátur in
cœlo : ut ágnitus in cœlo, mani-
festarétur in stábulo, et appellá-
réatur Epiphanía dies iste, quod
latíne manifestatio dici potest :
simul ejus celsitúdinem humili-
tatémque comméndans, ut qui in
apérto cœlo signis sidéreis mon-
strabátur magnus, in angústo di-
versório quæsitus invenirétur
inválidus, infantílibus in mem-
bris natus, infantilibúsque pan-
nis involútus, adoraréatur a Magis,
timeréatur a malis.

B. Omnes de Saba vénient, au-
rum et thus deferéntes, et laudem
Dómino annuntiántes, * Alle-

lúia, allelúia, allelúia. **f.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio vj.

TIMUIT enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis ? Quanto consúltius reges non sicut Heródes interficere quærant, sed, sicut Magi, pótius adoráre delecténtur, jam præsér-tim eum, qui et ipsam mortem quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustinuit, eámque in suo cörpore occísus occídit. Pie tí-meant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius timuit adhuc matris úbera lambéntem.

B. Magi vénient ab Oriénte Jerosólymam quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus ? * Et vénimus adoráre Dóminum. **f.** Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus adoráre Dóminum. Glória Patri, et Fílio et Spirítui sancto. Et vénimus adoráre Dóminum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Béthle-hem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérrunt Jerosólymam dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum ? Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 10. in Evang.

NATIVITATE Regis nostri cōgnita, Heródes ad cálida arguménta convértitur : et ne terréno re-gno privaréatur, renuntiari sibi ubi puer inveniátur, póstulat. A-

dorare eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, extinguat. Sed quanta est humana malitia contra consilium divinitatis? Scriptum quippe est: Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Nam ea, quae apparuit stella, Magos perduxit: natum Regem repériunt, munera deferunt: et ne redire ad Herodem debeant, in somnis admonentur. Sicque fit, ut Iesum, quem quaerit Herodes, invenire non possit. Cujus persona qui alii, quam hypocritae designantur, qui dum ficte querunt, invenire Dominum numquam merentur.

R. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisi sunt gaudio magno. **X.** Et intrantes domum, invenierunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum.

Videntes autem eam, gavisi sunt gaudio magno.

Lectio viij.

SED inter haec sciendum, quod Priscillianistæ haeretici nasci unumquemque hominem sub constitutionibus stellarum putant: et hoc in adjutorium sui erroris assument, quod nova stella exiit cum Dominus in carne apparuit: cuius fuisse fatum eamdem, quae apparuit, stellam, putant. Sed si Evangelii verba pensamus, quibus de eadem stella dicitur: Usque dum veniens stare supra ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad puerum cucurrit, si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum stellæ is, qui apparuit, puer fuit.

R. Videntes stellam Magi, gavisi sunt gaudio magno: * Et intrantes domum, invenierunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. * Et apertos thesauris suis obtulé-

runt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. **f.** Stella, quam víde-
rant Magi in Oriénte, antecedé-
bat eos, usque dum véniens sta-
ret supra ubi erat puer. Et intrán-
tes domum, invenérunt púerum
cum María matre ejus, et procidé-
entes adoravérunt eum. Glória
Patri, et Fílio, et Spíritui sancto.
Et apértis thesáuris suis obtulé-
runt ei múnera, aurum, thus, et
myrrham.

Lectio ix.

SED a fidélium córdibus absit,
ut áliquid esse fatum dicant.
Vitam quippe hóminum solus
hic cónditor, qui creávit, admi-
nistrat. Neque enim propter stel-
las homo, sed stellæ propter hó-
mínem factæ sunt : et si stella fa-
tum hóminis dicitur, ipsis suis
ministériis subésse homo perhi-
bétur. Certe cum Jacob de útero
egrédiens, priórís fratris plantam
tenéret manu, prior perfécte ne-
quáquam égredi pótuit, nisi súb-

sequens inchoásset : et tamen
cum uno témpore eodémque mo-
mónto utrúmque mater fúderit,
non una utriúsque vitæ quálitas
fuit.

Te Deum laudámus. 56.

Ad Benedictus, Aña. Ab Oriénte
venérunt Magi in Béthlehem
adorare Dóminum : et apértis
thesáuris suis, pretiosa múnera
obtulérunt : aurum, sicut Regi
magno ; thus, sicut Deo vero ;
myrrham sepultúræ ejus, alle-
lúia.

Ad Magnificat, Aña. Vidéntes
stellam Magi gavisi sunt gáudio
magno : et intrantes domum, ob-
tulérunt Dómino aurum, thus,
et myrrham, alleltúia.

TERTIA DIE.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. Cap. 12.

OBSECRO ítaque vos, fratres, per
misericórdiam Dei, ut exhibe-
atis córnora vestra hóstiam vi-

véntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri : ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benépla-cens, et perfécta. Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem : et uni-cuíque sicut Deus divídit mensúram fidei.

R. Tria sunt múnera pretiósaa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendá-tur Regis poténtia : in thure, Sa-cerdótēm magnum consídera ; et in myrrha, Domínicam sepultúram. **V.** Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnérum spécies obtulérunt. In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótēm ma-

gnūm consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

Lectio ij.

SICUT enim in uno córpore mul-ta membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem ac-tum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, sín-guli autem alter altérius membra. Ha-béntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes : sive prophetiám se-cúndum ratióne fidei, sive mi-nistérium ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in sim-plicitáte, qui praeest in solicitú-dine, qui miserétur in hilaritaté.

R. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérrna vox au-dita est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. **V.** Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Fílius meus diléctus in quo mihi bene complácui.

Lectio iij.

DILECTIO sine simulatiōne : Odiéntes malum, adhærēntes bono : Caritatē fraternitatis ívincem diligēntes : Honóre ívincem præveniēntes : Solicitudine non pigri : Spíritu fervēntes : Dómino serviēntes : Spe gaudēntes : In tribulatiōne patiēntes : Oratiōni instántes : Necessitatibus sanctórum communicāntes : Hospitalitatēm sectāntes. Benedicite persequēntibus vos : benedicite et nolīte maledicere. Gaudēre cum gaudēntibus, flere cum flēntibus : Idípsum ívincem sentiēntes : Non alta sapiēntes sed humílibus consentiēntes.

R. Reges Tharsis et ínsulæ mūnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. **V.** Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferēntes. Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. Glória Patri, et Fílio et Spirítui sancto. Reges A-

rabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 2. de Epiphania.
Lectio iv.

CUM tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæórum ; numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt ? Non, quia nec queinquam eórum cœlo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereundum non est, hæc Magórum illuminatiō magnum testimónium cæcitatis exstitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

R. Illuminare, illuminare, Je-rúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est.

V. Et ambulabunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini super te orta est.